إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ فِى لَيْلَةِ ٱلْقَدْرِ ①

هرآئينه مافرود آورديم قرآن رادرشب قدر[1] (١) .

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ ②

وچه مطلع ساخت ترا كه چيست شبِ قدر (٢) .

لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ③

شب قدر بهترست ازهزار ماه (٣) .

تَنَزَّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ④

فرودمی آيند فرشتگان وروح درآن شب بفرمان پروردگار خويش براى سرانجام كردن هركارى (٤) .

سَلَٰمٌ هِىَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ ٱلْفَجْرِ ⑤

آن شب تاوقت طلوع فجر محض سلامتى ست (٥) .

سُورَةُ ٱلْبَيِّنَةِ

سوره بينه مدنى است وآن هشت آيت است

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

بنام خداى بخشاينده مهربان .

لَمْ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ
حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ ٱلْبَيِّنَةُ ①

نه بودند كافران[2] ازاهل كتاب ومشركان جدا شونده (يعنى ازآئين خود) تاوقتيكه بيايدبايشان حجّت ظاهر[3] (١) .

رَسُولٌ مِّنَ ٱللَّهِ يَتْلُوا۟ صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ②

پيغمبرى ازجانب خدا كه ميخواند صحيفه هاى پاك يعنى سور قرآن (٢) .

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ③

درآن صحيفه ها احكاميست راست درست (٣) .

وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ
ٱلْبَيِّنَةُ ④

ومتفرق نه شدند اهل كتاب[4] مگر بعد ازآنكه آمد بايشان حجت ظاهر (٤) .

---

(١) يعنى يكدفعه از لوح محفوظ بآسمان دنيا .

(٢) يعنى حال ايشان مقتضى ارسال رسول وانزال كتاب بودازين جهت رسول فرستاديم قرآن فرودآورديم .

(٣) يعنى ايشانر تكليف نكرديم بترك اديان خويش مگر بعد اقامت حجت ظاهر .

(٤) يعنى بعضى مقبول شدند وبعضى مردود .

وَمَآ أُمِرُوٓا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۙ حُنَفَآءَ
وَيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾

وفرموده نشدایشان را مگر آنکه عبادت کنند خدای را خالص ساخته برای اوپرستش را متدین بدین ابراهیم شده وبرپادارند نمازرا وبدهند زكوٰة را واين ست احكام دين درست (٥) .

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
خٰلِدِينَ فِيهَآ ۚ أُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

هرآئينه آنانكه كافرشدند از اهل كتاب ومشركان درآتش دوزخ باشند جاويدان آنجا آنجماعت ايشانند بدترين خلق (٦).

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ أُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

هرآئينه آنانكه ايمان آوردند وكارهاى شائسته كردند آنجماعت ايشانند بهترين خلق (٧) .

جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ
فِيهَآ أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

جزاى ايشان نزد پروردگارايشان بوستانهاى هميشه باقى است مى رود زير آن جويها جاويدان آنجا هميشه، خوشنود شد خداازايشان وخوشنود ند ايشان ازخدا اين وعده كسى راست كه بترسد ازپروردگار خود (٨) .

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

سوره زلزال مدنی است وآن هشت آیت است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾

وقتيكه جنبانيده شودزمين بآن جنبش خودش (١) .

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾

وبيرون آوردزمين بار هاى خودش[1] (٢) .

وَقَالَ الْإِنْسٰنُ مَا لَهَا ﴿٣﴾

وگويد انسان چه حالتست زمين را (٣) .

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾

آنروزبازگو كند زمين قصه هاى خودرا (٤).

(١) يعنى گنجهارا .